

De “geen kritiek” doctrine

Bron: <https://www.wayoflife.org/reports/the-no-criticism-doctrine.php>, 4-6-2025

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Uittreksel uit *De geschiedenis en het erfgoed van het fundamentalisme en de fundamentele baptisten*:
https://www.wayoflife.org/publications/books/history_and_heritage_of_fundamentalism.php

Een ander destructief element in de Highland Park Baptist Church, Chattanooga, Tennessee, onder leiding van pastor Lee Roberson was het “geen kritiek” beleid.

Dr. Roberson zei vaak: “Critici zijn er dertien in een dozijn”, en daar zit veel waarheid in, maar zonder goddelijk onderscheidingsvermogen en ons toetsen worden zonde en dwaling niet herkend, niet betwist en niet gecorrigeerd.

Een professor van de Tennessee Temple zei: “Wij willen hier niemand die negatief is en kritiek heeft op de school” (Wigton, *Lee Roberson: Always about His Father’s Business*, 99).

We zijn het er volledig mee eens dat kritiek verkeerd en gevaarlijk kan zijn. Ik heb vaak gezegd dat het gemakkelijk is om in een kerk te zitten en kritiek te leveren op wat anderen doen, maar de eerste vraag die gesteld moet worden is *wat ik doe om dingen op te bouwen?* Kerken zijn broze dingen die moeilijk op te bouwen en gemakkelijk af te breken zijn. Een goede vraag om te stellen is: “Als de hele kerk was zoals ik, wat zou de kerk dan zijn?”

We moeten de mannen Gods op een geestelijke en schriftuurlijke manier eren en hen met goddelijk respect behandelen en hen altijd het voordeel van de twijfel geven. We preken hier veel over, omdat het heel belangrijk is. We hebben er boeken over geschreven, zoals *Keys to Fruitful Church Membership*¹ en *The Pastor, the Deacon, and the Church Member*², die beide beschikbaar zijn als gratis eBooks.

Maar dit wil niet zeggen dat er geen plaats is voor aantonen en toetsen.

Hoewel het verkeerd en vleselijk is om “een kritische houding” te hebben, zoals beschreven in Jakobus 3:14-16, en het verkeerd is om geestelijke gezagsdragers op een vleselijke manier te ontoren, en het verkeerd is om onbarmhartig en hypocriet te zijn in het beoordelen van iemand, *is het schriftuurlijk en juist en noodzakelijk om een onderscheidend oog te hebben voor zonde en dwaling*.

Verder mag geen mens boven bestraffing en discipline worden gesteld. Gods Woord zegt dat we “ALLE dingen moeten beproeven” (1 Thessalonicenzen 5:21). De Bereërs werden nobel genoemd omdat ze geestelijk onderscheidingsvermogen oefenden en alles vergeleken met Gods Woord, en dat gold ook voor de apostel Paulus zelf (Handelingen 17:11). Paulus verwees naar voorgangers toen hij zei: “Wijs hen die zondigen, in tegenwoordigheid van allen terecht, opdat ook de anderen vrees zullen hebben” (1 Timotheüs 5:20). Nergens in het Nieuwe Testament wordt ons geleerd om blindelings een ander mens of instituut dan de Heer Jezus Christus te volgen. Dat is afgoderij.

“Ook niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde geworden zijn” (1 Petrus 5:3).

“Niet dat wij heersen over uw geloof, maar wij zijn medearbeiders aan uw blijdschap, want u staat vast door het geloof” (2 Korintheërs 1:24).

¹ https://www.wayoflife.org/free_ebooks/keys_to_church_membership.php

² https://www.wayoflife.org/free_ebooks/pastors_deacons_members.php

“Ik heb aan de gemeente geschreven; maar Diotrefes, die steeds onder hen de eerste wil zijn, erkent ons niet” (3 Johannes 1:9).

“Neem tegen een ouderling geen beschuldiging aan, tenzij er twee of drie getuigen zijn. ²⁰ Wijs hen die zondigen, in tegenwoordigheid van allen terecht, opdat ook de anderen vrees zullen hebben. ²¹ Ik bezweer u, ten overstaan van God en de Heere Jezus Christus en de uitverkoren engelen, dat u deze dingen in acht neemt zonder vooroordeel en zonder iets uit partijdigheid te doen” (1 Timotheüs 5:19-21).

“Maar wat betreft hen die geacht werden iets te zijn – wat zij voorheen waren, maakt voor mij geen verschil; God ziet de persoon van de mens niet aan – zij dus die in aanzien waren, hebben mij verder niets opgelegd” (Galaten 2:6).

Highland Park Baptist Church en Tennessee Temple hielpen de weg te wijzen in de promotie van het “geen kritiek op de man van God”-beleid dat zo wijdverbreid is. Dit wordt weerspiegeld in de geautoriseerde biografie³ van dr. Roberson. De heldenverering is bijna misselijkmakend; het is zo onschriftuurlijk en verkeerd. Hij moedigde het niet aan, maar hij stopte het ook niet. Let op de volgende citaten uit de biografie:

“Ik kon ze niet laten praten over iets dat in de verste verte zou kunnen opgevat worden als iets dat hem op enigerlei wijze in een minder dan 100% gunstig daglicht zou stellen” (Wigton, *Lee Roberson: Always about His Father's Business*, p. xi).

“Er leek een afkeer te zijn van commentaar geven op alles wat dr. Roberson in iets anders dan een positief daglicht zou kunnen stellen. Deze felle loyaliteit was wijdverbreid” (p. xv).

“Het was heldenverering voor mij” (p. 71).

“Maar niemand heeft hem ooit uitgedaagd” (p. 95).

“Ik heb vaak gezegd dat als hij me had gezegd dat ik van de brug moest springen, ik dat waarschijnlijk zou hebben gedaan” (p. 97).

“Dr. Roberson was hier ‘koning van het nest’” (p. 143).⁴

“Wat mij betreft kan hij geen kwaad doen” (p. 279).

“In de tijd dat ik naar Tennessee Temple kwam, was hij als God” (p. 338).

Dr. Roberson paradeerde niet rond en moedigde heldenverering van zijn volgelingen niet aan, maar het kwam nog steeds neer op een vereiste van “onvoorwaardelijke loyaliteit”. Zelfs nederige, op de Bijbel gebaseerde kritiek werd vergeleken met “het aanraken van Gods gezalfde”, wat een grove mishandeling is van 1 Samuël 24:10-11. De context heeft te maken met het doden van een gezalfde koning van Israël, maar zelfs een Israëlitische koning was niet boven berisping verheven. De profeet Samuël berispte Saul, Nathan berispte David, Jehu berispte Josafat. Koningen konden worden berispt door Gods predikers, en hetzelfde geldt voor baptistenpastors. Paulus kon Petrus terechtwijzen (Galaten 2:11), maar wie had Lee Roberson kunnen berispen? Of Jack Hyles?⁵ Of een andere man die zijn pastorale bediening naar dat model heeft gevormd?

Ik dank de Heer voor dr. Roberson en voor de vele grote zegeningen in mijn leven vanwege zijn visie en passie, maar hij was God niet, en ik weiger een afgodendienaar te zijn. En hoewel elke fundamentele baptistenprediker *het in theorie* eens zou zijn met die verklaring, is de vraag die ik zou willen stellen waarom we zo’n eerbiedige loyaliteit hebben gegeven aan sommige mannen van vlees en bloed?⁴

De filosofie van “raak de man van God niet aan”, zoals die typisch wordt gedefinieerd door fundamentele baptisten, is afgoderij, puur en eenvoudig.

³ Een geautoriseerde biografie is er een die is geschreven met de toestemming van de persoon die het onderwerp van de biografie is. (Wiki).

⁴ Het onbijbelse één-pastor model heeft volgens mij die verafgoding mee in de hand gewerkt (o.a. geen peer review). Lees over de bijbelse en onbijbelse ambten: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Nieuwtestamentische-ambten.pdf>.

⁵ https://www.wayoflife.org/reports/the_women_who_knew_jack_hyles.php

Waarlijk, dit beleid is “dood in de pot”.

Wanneer een “geen kritiek” filosofie in een instituut opereert, kan er geen substantiële verandering plaatsvinden. De leiders beschouwen kritiek als verkeerd en negeren ze meestal. In feite hebben ze de neiging om “kritiek” te zien als vervolging die zij moeten ondergaan in plaats van als goddelijke waarschuwing die zij ter harte moeten nemen, en ze hebben de neiging om de “criticus” te zien als een vijand in plaats van een vriend.

Sommige mannen berispten dr. Roberson en Highland Park Baptist Church door de tijd heen omdat ze soft waren over afscheiding, maar hun op de Bijbel gebaseerde waarschuwingen werden veracht en genegeerd.

“Hij werd bekritiseerd omdat hij geen ‘vechtende fundamentalist’ was en omdat hij niet sterk genoeg was op het gebied van kerkelijke afscheiding⁶. ... Bob Kelley zei: ‘Het stoorde hem niet dat sommigen hem bekritiseerden omdat hij niet genoeg militant fundamentalistisch was. Het maakte niet uit wat iemand zei. Hij maakte zich gewoon geen zorgen over meningen. Hij heeft ze nooit geantwoord. Hij zou zich er niet mee bemoeien – op geen enkele manier, in welke vorm dan ook. Hij had één doel, en dat was de Zoon van God te behagen’” (Wigton, p. 230).

Dit is een belachelijke uitspraak, want het is de Zoon van God Zelf die ons heeft geleerd om dwaling te bestraffen en acht te slaan op goddelijke terechthwijzingen. Hoewel we “meningen” kunnen negeren als ze slechts menselijk denken zijn, mag een op de Bijbel gebaseerde terechthwijzing niet worden genegeerd. De Bijbel zegt dat iemands houding ten opzichte van terechthwijzing een bewijs is van iemands geestelijke toestand.

“Het pad ten leven is voor hem die vermaning in acht neemt, maar wie bestraffing achter zich laat, doet dwalen” (Spreuken 10:17).

“Wie vermaning liefheeft, heeft kennis lief, maar wie bestraffing haat, is onverstandig” (Spreuken 12:1).

“Vermaning is onaangenaam voor wie het pad verlaat, en wie bestraffing haat, zal sterven” (Spreuken 15:10).

“Een oor dat naar de bestraffing ten leven luistert, zal te midden van wijzen overnachten” (Spreuken 15:31).

“Een bestraffing werkt dieper in op een verstandige, dan een honderdtal stokslagen op een dwaas” (Spreuken 17:10).

“Sla een spotter, dan zal die onverstandige schrande worden, en wijs een verstandige terecht, en hij zal inzicht krijgen” (Spreuken 19:25).

Zie ook:

- o Rubriek over “Vermanen, Terechthwijzen, Waarschuwen, Corrigeren”:
<http://www.verhoevenmarc.be/oordelen2.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁶ Rubriek over afscheiding: <http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>